

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

ва годину	6 дин.
ва пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

62. РЕДОВНИ САСТАНАК

22. Јула 1891. год.

Председавао председник г. Мил. Р. Маринковић, од одборника били: К. Д. Главинић, Н. Р. Поповић, Р. Драговић, М. Ј. Марковић, Б. С. Новаковић, М. Велизарић, В. Виторовић, Ђ. Јовановић, К. Б. Михајловић, Р. Петровић, Јов. Станковић, М. Јовановић, С. Ј. Азијел, И. Цветановић, Ф. Васиљевић, Л. Џашковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице, држане 19. Јула 1891. год. и у одлуци КњБр. 486 учињена је после поименичног гласања са 12 гласова против 4 ова измена: да Јован Шелинг и компанија буду дужни плаћати половину таксе за мерину општинску на камен, који у варош уносе жељезницом ради калдрмирања београдских улица.

II.

Председништво саопштава одбору, да је у прошлјој седници одбор решио:

- а) да се оправка основних школа уступи Антонију Глигоровићу по цени од 3667 дин; и
- б) да се откопавање земље и полагање тротоара у обреновој улици уступи Ставри Костићу по означеним ценама.

Како у тој седници од 19. јула није било довољног броја чланова одбора за решавање нових предмета, то моли одбор да ова решења потврди.

По саслушању овога одбор је усвојио у свему сва ова одборска решења.

III.

Одборник г. Соломон Азијел пита председништво, да ли лиферијанти пиротских плача плаћају општини београдској мерини на плоче гоје у варош уносе, и ако не плаћају зашто?

По саслушању овога председништво је одговорило, да ће ову ствар извидети и одбору реферисати.

IV.

Председништво износи одбору на мишљење молбе којим се траже уверења о имовном стању.

По прочитању ових молба СБр. 10665, 10359, 10334, 11155, 10360, 10357, 10881, 11061, 10639, 10400, 10386, 10329, АБр. 1599 одбор је изјавио мишљење, да се предходно суд увери о имовном стању молилаца Милева Татаревић, Косте Стефановића, Милице Даниловић, Васе Поповића, Александре Ђорђевић, Савке Богдановић, Христине Михајловић, Давида Поповића, Јована Колјевића, Младе Живковића, Димитрија Станимировића, Персиде Мићића, Данице Коњевића и Јанаћка Х. Фидо — па тек онда да им изда тражено уверење.

Недеља 29. Септембра 1891.

Цена је огласима 6 дин. паре од врсте
Претплату ваља слати упутицом на општински
суд а све коресподенције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

V.

По прочитању молбе Јована Станића стражара дуванског, којом тражи помоћи општинске да може своје болесно дете послати у бању, — одбор је решио, да се молиоцу Јовану Станићу изда из општинске благајне а из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове, на име помоћи шеснаест динара под условом, ако је српски поданак.

VI.

Председништво саопштава одбору, да је одправио телеграм Њ. В. Краљу Српском у Петроград, којом је, честитајући му сјаја и искрен дочек од стране руског народа, молио Њ. В. у име општине београдске да буде милостив благодарите Њ. Императорском Вел. Цару Руском на пријатељском и срдачном дочеку, којим је извелео предустроји нашега Краља.

По саслушању овога одбор је овај извештај примио к' повољним знању и одобрио у свему поступак председника.

VII.

Председник извештава одбор, да у здању општинском нема довољног простора за смештај свих органа општинских, а нарочито је неугодно, што за ново установљено књиговодство и изабратог шиншићера за кеј г. Мареша нема баш никаквог места и моли одбор, да ову незгоду одклони.

По саслушању овога одбор је овластио председника општине, да узме под кирију подесну зграду за смештај ових одељења па о извршном одбор да извести.

VIII.

Председник износи на решење акт министарства просвете АБр. 1575 којим се тражи од општине да за топчидерску основну школу набави удесан локал, пошто је зграда у којој је сада смештена школа посве хријава.

По прочитању тога акта одбор је после популарни гласања са 9 гласова против 1 (шесторица числу гласали) решио, да председник општине са г. Марком Велизарићем одборником прегледа и узме под кирију кућу на топчидерском брду, коју је г. Велизарић предложио и да по предлогу г. Николе Р. Поповића поради код г. министра да се у Топчидеру оснује што пре занатлијска школа.

IX.

По прочитању молбе еснафа хлебарског АБр. 1650 којом тражи да се повиси цена хлеба, одбор је по саслушању цене брашну и житу и по поименичном гласању са 11 гласова против 3 (двојица числу гласали), — решио, да цена хлебу остане иста, т. ј. 23 паре дин. по килограму.

64. ВАМРЕДНИ САСТАНАК

24. Јула 1891. год.

Председавао председник г. Мил. Р. Маринковић од одборника били: С. Ј. Азијел, В. Виторовић, Р. Р. Ћирковић, М. Велизарић, Ђ. Јовановић, Р. Петровић, В. С. Новаковић, И. Цветановић, Ј. Петковић, М. Јовановић, Р. Пуљевић, Ф. Васиљевић, К. Б. Михајловић, Н. Р. Поповић, К. Д. Главинић, Ђорђе Николић, Лаза Џашковић, Р. Драговић.

I.

Прочитан је записник седнице држане 22. Јула 1891. год. и у одлуци КњБр. 498 учињена је измена у томе, да председник општине са г. Марком Велизарићем прегледа зграду предложену за школу топчидерску, и поднесе одбору своје мишљење а не да је одмах и под кирију узме.

II.

Председништво саопштава одбору, да је у прошлјој седници одбор решио:

- а) да се Јовану Станићу взда 60 д. помоћи;
- б) да председник општине узме под кирију кућу за потребу општинску;
- в) да цена хлебу остане иста.

Како у тој седници од 22. Јула о. г. није било довољног броја чланова одбора за решавање нових предмета, то моли одбор да ова решења потврди.

По саслушању овога одбор је усвојио у свему сва ова одборска решења.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 1685 и акта кварте теразијског управе вар. Београда АБр. 1686, којим се траже уверења о владају и имовном стању известних лица одбор је изјавио, да му је Јованка Јовановић, служавка овд. непозната и да је Михајло Васиљевић, бакалин овд. средњег имовног и привредног стања.

IV.

Председник напомиње, да је после свршеног отварања понуда за електрично осветљење вар. Рески приспела накнадно понуда Crompton i Compr. из Лондона; да је комисије за осветљење и ову понуду проучила, и да неби шкодило да се извештај комисије о тој поводу прочита и пошто је овај извештај АБр. 1688 по одобрењу одбора прочитан, — одбор је примио исти у свему и према предлогу комисије одбацио понуду Кромптона и комп.

V.

Одборник г. Мата Јовановић примењује, да ће приликом дебате о уговору за осветљење чинити своје примедбе на исти, пошто он као члан комисије за осветљење није присуствовао свим састанцима комисијским, у којима је овај вар. уговор претресан.

По саслушању овога одбор је примио в. знању ову изјаву г. Јовановића.

VI.

Председништво објављује, да је на дневном реду претрес уговора о електричном осветлењу вар. Београда што се има закључити са г. Периклесом Цикосем из Милана као најновојнијим понуђачем.

Но пре то што би се прешло на претрес самога уговора требало би прочитати примедбе на тај уговор, које је написано учинио одборник г. Марко Леко, и по прочитању тих примедба АБр. 1690 одбор је усвојивши у начелу поднети нацрт уговора као мишлење већине комисијске, — одбацио је начелне примедбе г. Марка Т. Лека, и приступио специјалном претресу нацрта уговора.

По прочитању сваке тачке по наособ одбор је решио, да се у уговору АБр. 1689. што је поднела комисија за осветлење, унесу ове измене и допуне:

Наслов да гласи: „Уговор закључен између општине вар. Београда и г. Периклеса Цикоса из Милана о осветлењу Београда електричним током.“

Чл. 1. После речи: „У вароши Београду“ да се дода: „а“, а после речи и „његовом атару“ да се дода: (ако општина за потребно нађе, да и тамо овако осветлење уводи.)“

Чл. 2. примљен без измене.

Чл. 3. Између прве и 2 тачке да се дода: (Види чл. 68.)“

Чл. 4. На крају овога члана да се дода: „са-
мо земљиште и његову величину одредиће над-
зорна комисија у споразуму са повластичарем.“

Чл. 5. примљен без измене.

Чл. 6. Реч „варошког преставништва“ да се изоставе, а на место њихово да се метну: „општине београдске“.

Чланови 7, 8, 9, 10 и 11, прилијени су без измене.

Чл. 12. Овом члану да се дода: „Где треба какве спроводнике уводити одредиће надзорна комисија у споразуму са повластичарем. Где би се у практици показало, да су ваздушни спроводници штетни и непрактични, повластичар је дужан на позив надзорне комисије заменити исте подземним о свом трошку.“

Чланови 13, 14, 15 и 16, прилијени су без измене.

Чл. 17. Уместо „4 и 5 сијалица“ да се замени са „6“ и „7“. Реч „заменити“, да се замени

мени са речју „извршити“. На крају члана: (види чл. 64)“ да се избаци.

Чл. 18, 19, примљени без измене.

Чл. 20. Овом члану да се дода алинеја: „По томе плану повластичар је дужан израдити ситуациони план целе инсталације у размери 1:500 у коме ће тачно назначити сваки спроводник, лампу (пламену или сијалицу) и сваки други објект, било за улично осветлење било за какву другу потребу, са назначењем интензивности лампе, нормалним свећама а јачину струје у ватима. Сваку измену или допуну повластичар ће бити дужан да у тај план уцрта и планстави на расположење комисији.“

Чл. 21 и 22. примљени без измене.

Чл. 23 На крају да се дода: „Овако утврђени интензитет лампи мора бити постојан.“

Чл. 24 примљен без измене.

Чл. 25. На крају прве алинеје реч „сатова“ да се замени са „часова“. У 2 алинеји речи: „утврдиће се нарочитом табличом“ да се замене са: „утврдиће надзорна комисија нарочитом табличом.“

Чл. 26. да гласи: „Повластичар је дужан осветити или целу варош или поједине њене делове и ван рокова, који су утврђени горе поменутом табличом, ако то општинска власт захтеве. У тој ће цељи надлежна општинска власт послати повластичару нарочиту писмену поруку са назначењем времена за почетак и свршетак траженог осветлења. (види чл. 29.)“

Чланови 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, примљени су без измене.

Овде је прекинуто даље претресање уговора с тим да се у наредној одборској седници продолжи и доврши.

66. ВАМРЕДНИ САСТАМАК

28. Јула 1891 године.

Председавао председник г. Мил. Р. Маринковић, од одборника били: г. г. М. Велизарић, Р. Петровић, В. Виторовић, Р. Р. Ђирковић, Л. Џашковић, Р. Драговић, К. Д. Главинић, К. Б. Михајловић, Мата Јовановић, Јов. Станковић, Ф. Васиљеваћ, С. Ј. Азијед, Мијут. Ј. Марковић, Милан С. Денић, Ј. Петковић, К. П. Михајловић, И. Цветановић, Б. С. Новаковић, В. Николић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. јула 1891 год. и учињене су следеће измене: у одлуци бр. 502 да је Михајло Васиљевић слабог имовног стања.

— Крај зграде, покрај покојног му газде.
— Да ли ме може одвести когод до његовог гроба?

— Зашто да не може? Еј, Вањка! доста си се с мачком јурио. Одведи господина на гробље, па му покажи поштарев гроб.

На те речи један одрпан, црвен и крив дечко дојури к мени и одмах поведе на гробље.

— Јеси ли познавао покојника! запитах га путем.

— Како да писам! Ов ме је научио да режем свирале. По некад иде он (Бог да му душу прости!) из крчме а ми за њим вичемо. „Чича! чича! дај ораја!“ А он нам да пуно, тако се он све с нама играо.

— А спомињу ли га цутници?

— Па сад мало путника и има; само по каткад заседатељ паврне, а њему није до мртвих. Једино што је овог лета долазила једна госпођа па је она питала за њега и ишла на његов гроб.

— Каква госпођа запитах ја с љубопитством.

— Дивна госпођа, одговори малишан; возила се на интову са шест коња, водила

У одлуци бр. 505, да се речи: „усвојивши у начелу поднети нацрт уговора као мишлење већине комисијске, — одбацио је начелне примедбе г. Марка Т. Лека“ замене са: „усвојено је у начелу поднети нацрт уговора као мишлење већине комисијске и приступио п. т. д.“

На крају те одлуке да се речи: „и доврше“ изоставе.

II.

Председништво извештава одбор, да је на дневном реду продужење претреса пројекта уговора за електрично осветлење као и да је одборник г. Марко Т. Леко поднео своје примедбе написано и на остале чланове овога уговора.

По саслушању овога одбор је решио:

а) да се продужи претрес пројекта уговора од 41 члана са читањем примедба г. Лека на те чланове, а примедбе његове на чланове који су у прошлодије седници усвојени, да се прочитају у наредној одборској седници;

б) да се у нацрт уговора АБр. 1689 унесу ове измене и допуне:

Чл. 41. На крају да се дода „изузевши одредбе чл. 43.“

Чл. 42. Примљен без измене.

Чл. 43. У почетку да се дода: „Повластичар је обвезан за све време трајања ове повластице пратити развитак и проналаске на пољу електротехнике и да сваки бољи, практичнији и јефтинији проналазак, било у производни електричне струје, било електричне светlostи, заведе у инсталацију београдског осветлења тако, како би ова инсталација увек остала на висини са времене науке и практике.“

На крају овога члана да се дода: „Исто ће тако повластичар на позив надзорне комисије сваке три године мењати цене електричних спрата и прибора (види чл. 36) кин и намештања и оправака (види чл. 34) ако се у року цене њихове промену.“

Чл. 44 У овоме члану да се избаци све сем прве тачке.

Чл. 45. У другој тачци између речи „мањак“ и „од 0,05“ да се дода реч „већи.“

Чл. 46. примљен без измене.

Чл. 47. На крају овога члана да се дода: „О резултату сваке пробе, у којој се нађе мањак већи од 0,05, повластичар ће се одмах сутра дав писмено известити и приступити извештењу чланова 45 и 46.“

Чл. 48. Између речи „ставити“ и „једну“ да се дода реч: „бесплатно.“

troje male dece i dojino i crnog monsa, a kad joj kazase, da je star posttar umro, udari u plach i reche deci „sedite vi mirno, a ja odox na groblje“. A ja joj se ponudih, da je vodim. A gospođa mi odgovori: „znam ja i sama put.“ I dade mi srebrni petak... tako dobra gospođa!

Mi dojose na groblje, gole mesto nici neograđeno; po grobovima s drvenim krstovima nigde jednog drveteta da je bilo. U svom nisam video takoj žalosno groblje.

— Evo, ovo je grob staroga posttara, rekne mi mališa, skocivši na jednu gomilu peska, u koju je bio zaboden crni krst s bakarnim raspicevem

— I gospođa je dolazila ovamo? zapitam ja.

— Dolazila, odgovori Vančka; ja sam gledao na ju izdaće. Legla je ovde pa je tako dugo ležala. Onda je otišla u selo, i zovnula popa dala mu novača na otišla a meni dala srebrni petak... slavna gospođa!

— I ja dada mališu petak i nisam više žalio ni dolazak, ni onih sedam rubalja, što sam ih potrošio.

ПОДЛИСТАК.

ПОШТАР

ПРИПОВЕДКА

А. С. ЛУШКИНА.

(свршетак.)

То је било у јесен. Сиви облаци покривали су небо; хладан је ветар дувао преко пожетих поља, односећи црвено и жуто лишће с дрвећа које је опадало, а стигах у село са заласком сунца и зауставих се пред поштанској кућом. Из предсобља (где ме је негда пољубила Дуња) изађе дебела баба, која ми на моја питања одговори, да ће бити година дана од како је стари поштар умро, да се у његову кућу уселио пивар и да је она жена пиварева. Мене би жао мог узлудног путовања и они седам рубалја, што сам их за бадава потрошио.

— Од чега је умро? запитах пивареву жену.

— Од пића, баћушка, одговори она.

— А где су га саранили?

Чл. 49: усвојен већином гласова без измена.
 Чл. 50. усвојен без измена.
 Чл. 51. Место „46 и 47“ да се стави „49 и 50.“
 Чл. 52. усвојен већином гласова са овим изменама: Речи „пошто се такви случајеви могу десити само услед недовољне јавне сигурности, то“ и речи: „и саси штету изазвану на прибору за осветлење“ да се изоставе. На место „46 и 47“ да се стави „49 и 50.“

Чл. 53 и 54, спојени су у један члан 53. који да гласи: „Ако се прекид осветлења изазове или се прибор за осветлење оштети јавним нередом, буном, или сличним догађајима, даље, ако би прекид осветлења или штету на прибору за осветлење произвео какав елементаран догађај или каква неодољива сила онда је повластичар ослобођен сваке казни за прекинуто осветлење и сам сноси материјалну штету.“

Чл. 55, да буде чл. 54 и да гласи: „У опште узев повластичар је одговоран за сваки несретни случај или штету нанесену ма коме било инсталацијом или експлоатацијом овога предузећа.“

Чл. 56 да буде чл. 55 и примљен је без других измена.

Чл. 57, да буде чл. 56 и да гласи: „Радови око извршења овога уговора морају почети најдуже после два месеца од дана потписа и одобрења. Ако повластичар после поменута два месеца разлове не отпочне, или ако за осамнаест месеци од дана потписа и одобрења овог уговора не буде готов са осветлењем у целом варошком рејону, предв ћеном овим уговором, повластица ће му се одузети а тако исто и положена кауција (чл. 69) у име казне за неизвршење овог уговора.“

У том случају дужан је повластичар уклонити постављењу инсталацију у року од три месеца и све доказе у редовно стање. Ако ово не учини сав материјал и прибор припада општини без пакнаде.

Чл. 58, да буде чл. 57. Место речи „брода године“ да се стави „времена.“ Место чл. 56 да буде „чл. 55.“ После речи: „са свим материјалом“ да се дода „и прибором“, а после речи „бати у“ да се дода „потпуно.“

Чл. 59, да буде чл. 58. На крају прве тачке место речи „почетка експлоатације“ да стоји: „дана потписа и одобрење уговора.“

Чл. 60, да буде чл. 59. Тачка под а) да гласи: „Из трошкова за постројење инсталације.“

У тачци б) пред последњом речи „рачунима“ да се дода „исплаћеним.“ На крају овога члана да се дода: „У случају сумње о истинитости тих рачуна поступаће се по члану 63.“

Чл. 61, да буде 60. У првој тачци место „три године“ да буде „једну годину.“

Чланови 62 и 63 да буде чл. 61 и 62. Примљени без измене.

Чл. 64 да буде чл. 63. У првој тачци, место „повластичара и општине београдске“ да стоји: „општина београдска и повластичара.“

Чл. 65 и 66. да буде чл. „64 и 65.“ Примљени без измене.

Чл. 67 да буде чл. 66. У почетку друге течке реч „текућег“ да се изостави.

Чл. 68 да буде чл. 67. У почетку члана место речи: „Представништво општине београдске“ да стоји „општина београдска.“ На крају члана да се дода: „Хонорар члановима сталне комисије и трошкове учињене у вршењу њене дужности сносиће обе уговорачке стране подједнако.“

Чл. 69 да буде чл. 68. Примљен без измене.

Чл. 70 да буде чл. 69. Место последњих речи: „кад експлоатација осветлења отпочне,“ да стоји: „после шест месеци од почетка експлоатације осветлења у целом рејону предвиђеном овим уговором.“

Чл. 71 да буде чл. 70. Речи „за осветлење“ да се замене са „овом предузећа.“ На крају друге алинеје да се дода: „пошто се наплате из тик прихода сва општинска потраживања.“

Чл. 72 да буде чл. 71. Место речи „осветлења“ у првој тачци да буде „предузећа.“ Реч „или“ између речи „покретни“ и „непокретни прибор“, да се замени са „И“. Чл. 73 да буде чл. 72. Речи „и Француском“ да се изоставе.

Чл. 74 и 75 да буду чл. 73 и 74. Примљени су без измена.

III.

На предлог г. Соломона Азијела одборника, а по саслушању цене житу и брашну, одбор је решио, да се цена хлебу повиси од 23 паре на двадесет и пет паре динарских по килограму.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Основне школе: У основним школама у Београду уписано је за ову годину 3166 ученика и то: у школи код саборне цркве 186 мушкараца и 161 девојчица; на теразијама 305 мушк., и 197 дев.; па дорђолу 213 мушк. и 191 дев.; у Савамали 116 мушк. и 66 дев.; у вежбаоници 5 мушк. и 173 девојчице; на јалији 61 мушк. и 62 дев.; у палилули 224 мушк. и 165 дев.; на врочару 454 мушк. и 380 дев.; у приправном разреду 63 које мушкараца које девојчица; а у 5. разреду више основне школе уписано се је 154 мушкарца.

Комора. Као што се из објаве у општинском новипама види, министарство војене понаредило је, да сваки онај који има давати комору буде дужан да исту има у приправности како би је могао на први позив ставити војсци на расположење.

Разрез коморе учињен је још пре две године. Од тог доба па до данас стање поједињих грађана београдских у многоме се је изменило, а и многе жалбе постоје против тога разреза. За то је одбор општински, да би овај терет што праведније био расподељен, изабрао у прошлој седници својој поверилиштво које ће разрез коморе прогледати и према данашњем стечају обvezника поправити.

За поверилике изабрати су:

За кварт варошки: Милован Миленковић, Сол. Азијел, трговци Миленко Павловић, пензионар;

За кв. теразијски: Милош Обреновић ковач, Димитрије Наумовић казапија, и Сима Ч. Поповић, пензионар;

За кв. врачарски: Чеда Поповић, пензионар, Јеремија Миливојевић, бакал. и Милан Бркић, магазација;

За кв. палилулски: Пера Љубишић, чиновник, Главне контроле, Настас Крстић платар, и Мита Маријановић, земљоделац;

За кв. дорђолски: Живко Јовановић, чиновник, Марко М. Марковић, трговац, и Јана Константиновић, бакалин;

За кв. савамалски: Стеван Бајловић, проф. Павле Цветковић, магазација, и Перејклес Зако, трговац.

Поклон. У данашњем листу доносимо благодарност општине београдске г. Ферарију на поклоњених 500 дин. у злату сиротињи београдској. Ову ће суму суд општински као и све остale спровести у фонд сиротињи, те ће тиме много више помоћи сиротињи београдској него, кад би се та сума одмах поделила.

Лicitacija. 3. Октобра о. г. држаће се и по трећи пут усмена јавна лицитација за набавку 300 куб. мет. дрва за огрев апсана и канцеларија првостепеног суда пожаревачког, пошто прве две лицитације нису могле бити одобрене због велике цене.

Лicitација ће се држати пред кафаном „Два бела голуба“ у Пожаревцу, а кауција је 10% од из лицитиране цене.

Статуа др-а Јосифа Панчића. Г. Ђока Јовановић, вајар, уступио је општини београдској статуу Јосифа Панчића, коју је он као своје дело изложио био у салону париском. Општина је београдска ову статуу примила но још нисмо у стању да јавимо, на коме ће месту статуа бити подигнута.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Г. Филип ла Ренотијер од Ферари из Париза, опште познати српски добротвор, поклонио је сиротињи београдској 500 дин. у злату.

Суд општине вар. београда изјављује у име сиротиње своје најтоплију благодарност племенитом дародавцу.

ББр. 4073. Од суда општине вар. Београда 26. Септ. 1891. г.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ.

Општина Београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра, набавке и разна права, и то:

30. Септембра.

Ков коња чете пожарне.

3. Октобра.

Изношење ћубрета из свију квартова

8. Септембра.

Цубок од говеђих месарница.

11. Октобра

Набавка концепаријског материјала.

15. Октобра.

Права за вађење и продавање песка са обале савске и дунавске.

18. Октобра.

Набавка 23.000 кила јечма, и 26.000 кила зоби, за коње пожарне чете.

21. Октобра.

Земљиште у бари венецији између краљеве баште, жељезничког пута, саве па до

шанца код војеног магацина, има простора 74.360 кв. м.

24. Октобра.

Утрину општинску за попашу у 14. парцела има простора 400 хектара.

28. Октобра.

Набавка 25.500 кила мекиња пшеничних.

31. Октобра.

Право на наплату таксе за фијакерске станице.

5. Новембра.

Подрум испод мушке основне школе код саборне цркве, згодан за бакале, кафаније и трговце.

Све ове лицитације држаће се у рачуноводству суда општ. вар. Београда.

Услови сваке од ових лицитација могу се видети у рачуноводству до дана лицитације, а и на дан овај.

Из рачуноводства суда општ. вар. Београда
24 Августа 1891 год СБр. 12.903

СТЕЧАЈ.

Општини београдској потребан је још један марвени лекар, који ће имати плате 3000 дин. годишње, а према способности и усталаштву плата му се може повећавати.

Марвени лекари, који би желели да се приме општинске службе, нека се пријаве писменом молбом, снабдевеном нужним исправама, најдаље до 15. октобра 1891 год.

Абр. 2452. Од суда општине вар. Београда,
21. Септ. 1891. г.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
дружан 14. Јуна 1891. год.

по Стенографским белешкама

Председник Отгарам састанак и молим вас да изволите чути протокол прошлог састанка.

Секретар чита протокол од 12. Јуна.

М. Марковић. Мислим да није добро записана одлука односно Ломине улице. Одлучено је: да се приступи калдрмишању ломине улице кад буде дошао ред па њу по одређеном плану а овако није записано.

Л. Дашковић. Ми смо ту одлуку друкче донели. Ми смо решили да се упита становништво ломине улице какав тротоар жељи: циклон или обичан па такав и да буде и да се изврши том приликом и претрес калдрме.

М. Марковић. Тако није решено односно калдрме; а односно тротоара стоји им до вое ако хоће да га и мермером патиши јер га они плаћају.

Л. Дашковић. Ја би молио да се прочита још једном та одлика о ломиној улици.

(Секретар чита.)

Председник. Молим вас дакле кажите шта да се исправи у протоколу. Овде је написано да се инвеладија изврши тачно по

нивелети коју је одборска комисија одредила и одбор примио. Је ли тако? (јесте) Примате ли то? (примамо) Друго: да се ломина улица калдрмише калдрмом по извештају раније одборске комисије кад дође на рад. Ми се сад не смејемо да пуштамо у калдрмишање јер смо већ многе радове започели па је питање можемо ли их свршити. Но може се само калдрма оправити где-где и направити циклон тротоар ако то становници желе.

М. Марковић. Ја мислим да се дода по раније утврђеном распореду за калдрмишање улице од стране комисије.

Л. Дашковић. Ја би желио да знам за што је одређивана ова комисија кад је се хтело да остане при решењу раније комисије? Међутим то што смо ми ставили у извештају писмо ставили на памет но по молби становника.

Председник. Дозволите ми да вам саопштим одлуку. Комисија је одређена ради тога да одреди везу између ломине и балканске улице с једне и ломине и каменичке с друге стране. Остало је раније решено.

Л. Дашковић. Ја писам противан ма каквој било одлуци одбора или мислим да ће бити штетно по здравље становништва ако се оне баруштине у ломиној улици оставе.

Председник. Па лепо. Да додамо у одлуци: да се калдрма оправи где је улегнути а те да се не праве баруштине.

То ће извршити општински суд преко својих органа у границама кредита ако може, а ако не може поднесе вама предлог шта се има урадити и колико кредита треба да се одобрите.

А. Одавић. Из говора чланова комисије који су ишли да прегледе ту ломину улицу, видим да у њој има улокнутости где се напуни воде и направе се баруштине а знам да улица није ни широка ни дугачка много. И кад ће се већ вршити претрес калдрме, за што се неби и нивелисало? Ради тога ваљало би послати општинског инжињера да види шта би се имало урадити, да направи предрачун и да се према њему нареди рад ако општински суд има кредита толико; ако га нема онда да реферише одбору па ће одбор решити шта да се ради.

Председник. Рачун о инвилацији и калдрмишању не може бити тако велики али то се неће чинити према одборској одлуци већ само поправка калдрме на местима где је покварена. Та поправка врши се временено. Међутим ако одбор налази према разлозима предговорника да треба одма извршити инвилацију и калдрмишање ми не мамо ништа против само што морам напоменути да ће толики посао тешко моћи да се изврши у овој години због многих других већ започетих радова.

М. Марковић. У колико председник није казао све дозволте да ја допуним ову ствар. Јасно је: ако би ми решили да се калдрмише ломина улица, онда би морали да наредимо да се направи предрачун, да се држи лиценција итд. а у томе би нас затекао и месец Септембар и рђаво време које би спречило рад. Кад ома не може морати сигурни да ће се довршити рад у улицама у којима је саобраћај тако жив, као у Кнез Мијаиловој и др. онда не би имало никаква смисла предузимати рад и у овој улици која се може уврстити у рад најслабијих улица по саобраћају. Кад дође ред на ту улицу, онда нека се ради у њој али

сада никако јер би иначе сви становници имали права да се обраћају молбама и да траже да се и у њиховој улици направи калдрма преко реда као и у ломиној.

Са тога дакле ми треба да се и овде и свуда обазиримо на двоје: прво: да ми оно што одобримо да се рада можемо довољити са имајућом радном снагом а друго: да гледамо да се посао не предузима преко утврђеног реда по важности улица за саобраћај итд.

Кад би урадили противно томе, ја мислим да би погрешили и да би нам то и у доцнијем раду сметало.

А. Одавић. Ја писам тражио, да се улица одмах нивелише. Ја сам пролазио другог дана у тој улици и видио сам да има покварене калдрме. С тога сам тражио, да инжињер види у колико треба да се оправи и ако буде велика цифра, онда је боље да се уједапут и нивелише.

Председник. Ова се исправка протокола прима и општински суд учиниће шта треба.

Л. Дашковић. Ја сам ономад говорио са становницима те улице и казао им да се не може ове године свршити, а они па то веле, само ви дозволите а њихова је брига да буде готова за два месеца.

М. Марковић. Ниједан становник у својој улици није испунио оно што је обећао. Они само траже и кад им се учини они онда измишљају сашта.

Л. Дашковић. Онда ја молим да се убудуће запише на хиргији што је њен задатак, а не овако усмено, па после да се оваки разговори чују.

Председник. Сад да пређемо на дневни ред.

Вечерас сам позвао седницу нарочито због трамвајског питања. Јуче смо сазвали трамвајску комисију и она је претресла ову допуну уговора предузимачевог.

Предузимач је ову допуну зато предложио што налази, да су техничке тешкоти на земљишту и треба предходно оне да се сврше и тек тада може потписати уговор и положити каузију.

Сад молим вас чујте извештај комисије.

М. Велизарић. Само једну малу исправку на тај ваш говор. Ми не мењамо уговор, него само се о једној тачки уговора споразумевамо.

Председник. Молим вас прво чујте извештај. Молим г. Капетановића да прочита (г. Капетановић прочита —).

Има и одвојено мишљење члана г. Раденка и он ће га усмено изказати

Р. Драговић. Ја ћу вам казати за што се висам могао сложити.

Комисија се јуче састала и овакав извештај допела као што сте чули. Први пут није примила макадам а после дозволила. Ја као члан комисије нисам се могао сложити с тога, што је све овде код нас свршено било и дошло се до потписа уговора. Сада се предузимач досетио и хоће да све улице макадамом преправи за трамвај и ја сам да му се то неодобри. Његово је тражење неправедно по грађанство. Из самог извештаја комисије види се да ће бити прашине од макадама чим и већина траји да полива вода места и чисти да не би свет гутао прашину и газио блато. Држим да би се правда задовољила да предузимач направи шине по начину како је сад калдрма било којкиста било проста, а гдје нема калдрме никакве ту да мете макадам. Имам још и

то да кажем, да је и г. Чајевић хтео да говори после решења уговора па му је казано, да не може да се мења. Сад како може овај предузимач могли би и ми у нечим изменити.

С. Чајевић. Ја сам исто тако противан да се мење макадам онде где постоји калдрма. Шта више био би и за то, да му се и тамо где калдрме нема наложи, да доцније и тамо стави калдрму. Ово је специјална ствар о овом предмету. А што је напоменуо наш пријатељ и друг г. Раденко заиста ја сам питао, да ли је закључен уговор и тражио сам да ми се објасни а то је било у овоме. Мени је било нејасно за што да ми пристанемо на трећу тачку уговора, да он има право да вуче и друге терете и еспане, теда му на тај начин дозволимо, да узме зараду толиким нашим људима, који од тога живе, а без јакве користи за општину.

За овај случај. Мисмо дали да може да вуче терете. (Председник. Молим говорите о ствари.) Па ја оствари и говорим Хоћу тиме да кажем. Кад он тражи да се мења уговор опда и општина треба да извођује нешто за себе. (Чује се: Тако је.)

Ја господо нисам никако за макадам. Каква би напр. Васина улица била, кад би у њој дошао макадам. То се неда одобрити, јер би прашина чинила грдне штете.

На кратко. Кад он хоће да мења уговор за што ми неби на своју корист што у истом поправили. (Тако је.)

М. Капетановић. Ја ћу у неколико дати објаснене. У прошлој седници говорило се као да предузимач тражи нешто за свој интерес. Ја сам се известио како је општина плаћала макадам а како калдрму, па сам добио овакав одговор. Обична калдрма прави се од $2 - 2\frac{1}{2}$ дин. од метра а макадам кошта општину $4\frac{1}{2}$ дин. — Дакле диференција од $1\frac{1}{2}$ дин. скупљи макадам. То значи да предузимач неће корист за себе, него хоће да прави што је скупље, само да је згодније и да је пут сигурнији, даје вожња еластична и боља итд.

Он хоће сада да прави план за линију и с тога тражи да се то предходно реши да не би правио план другије. Дакле он неће овим измену уговора г. Чајевић наводи улицу васину ту господо и несме да буде макадам јер смо ми казали да макадам буде опде, где неће бити коцкасте калдрме.

Даље је речено, да се дешава облак од прашине. И то неће бити јер је он обећао удесити кола, које ће у исто време и поливати пут и с тога смо се и ми у томе сложили и одобрили.

То сам имао да кажем ради објаснене г. Чајевићу који може бити није чуо за ову тачку извештаја.

И. Цветановић. Г. Капетановић рече да је скупљи макадам од обичне калдрме. То јесте. Али оправке су на њему лакше и много јефтиније. Макадам може да служи 20-30 година са врло малим поправкама а калдрма где је саобраћај не може да издржи ни 4-5 година. Макадам се са мало шљунка и камена може да поправи, калдрма не. Кад би била калдрма јефтинија, вејујте да концесионар не би тражио макадам, али он мисли о оправци доцнијој па увиђа колико га јефтиније кошта макадам од калдрме.

Што каже г. Чајевић да ће од макадама да се прави прашина, то стоји. Ја ни-

сам много света прошао али сам био у две три вароши у којима има трамвај и видео сам да они макадам имају само онде где је и улица најсуга макадамом иначе према врсти калдрме.

Познато је да се на макадаму образује прашина, блато и нечистоћа која се тешко уклања и ја не би могао пристати да је ми без нужде имамо.

С. Чајевић. Ја зnam да је прво постављање макадама увек скупље али оправка његова доцније јефтинија је и лакша него код калдрме. Ја поуздано зnam да концесионара трамваја није никако п кренула на овај корак удобнија вожња публике него он рачуна прво на јефтиније оправке а и па то што ће његова кљусад боље очувати плоче и коните на макадаму него на калдрми. За то се макадам и гради. Он пештеди дакле путнике нити се брине како ће да јој прибави уживања у вожњи, већ гледа само свој интерес. Ако му није интерес главна цељ, онда нека направи пут од асфалта — ми ћemo му то дозволити. Тако ће штедити и плоче и коните својих коња, а и публика ће угодно путовати без прашине.

Са тога ја не бих могао пристати на захтев концесионара. Ми видимо да са Београд нагло развија. Неће проћи много времена па ћemo и у улицама где смо поставили обичну калдрму правити коцкасту и зар да дозволимо концесионару да нас он кљука прашином ?!

У осталом ја мислим да је концесионар био дужан да овај услов још раније изнесе а не сад пошто је уговор већ одобрен.

М. Капетановић. Па и то г. Чајевићу што рекосте ви мало час: да ће неке улице да се замену другом калдрмом, коцкастом, и то је предвиђено и ево шта се вељи у извештају. Ми нисмо дали да буде свуда макадам него смо рекли: ако би се доцније у некој улици где је обична калдрма поставила коцкаста, у таквима ће се и макадам код трамваја, заменити коцком.

Бојазан од прашине — одпада дакле.

Р. Драговић. Ја сам хтео да упозорим на неследственост која се овде показује. Вели се макадам је бољи од сваке калдрме а г. Капетановић сад објасни да ће се он заменити коцком чим се негде обична калдрма замењује коцкастом. Зашто би се то чинило да је макадам бољи?

М. Капетановић. Макадам је упоређиван с обичном данашњом, а не коцкастом калдрмом. У осталом што се једнако говори о некаквоме благу и прашини од макадама с тим треба да смо успокојени јер се концесионар обvezује да сам чисти блато и прашину трамвајском линијом и ја сам уверен да ће то бити тако вршено да ћemo с чистоћом збиља моћи бити задовољна.

Л. Јовановић. И ја сам хтео да кажем то што је и брат Илија поменуо с тим додатком да кад би се линија трамвајска поливала како концесионар вели, да би онда водоводи требали да служе само за њега. И са тога ако је већина већа да се овај његов захтев испуни, онда нека се захтева да он одустане од права да може трамвајем носити терете.

С. Милићевић. Ја би био за то да се овај захтев концесионара не прими јер би био штетан по здравље грађанства. Ми смо њему дали многа права и ослободили га од многих обвеза па би било штетно да и овде попуштамо

И. Цветановић. Г. Капетановићу могу да кажем да ја нисам много вароши прошао, али сам био у Пешти па сам видео да онде где је коцкаста калдрма ту је и линија трамвајска коцкаста, где је обична калдрма, ту иста таква и само онде где је сва улица од макадама ту је и линија од макадама.

Председник. Чини ми се да о појму: шта је калдрма има неких песугласица. За то да се објаснимо. Калдрма то је реч грчка која значи добар пут — калос долос.

Код нас је појам калдрме само оно што има обичан ломњен камен с којим је улица калдрмисана. Дозволите ми да кажем да је погрешно имати такав појам. Калдрма не мора бити од ломњеног камена већ може бити и од коцкастог, може бити дрвена, може бити од асфалта, може бити бетонска. па може бити и од макадама — од ситног камена. Као што видите калдрме има разне врсте и одиста се једна зове макадам и то је калдрма од ситног камена добро набијеног и ту на тој калдрми вожња је олакшана. Ми сад имамо на калимегдану једну такву улицу. Ту се прво мете ломњен камен па онда песак па се то ваљком утврди и људи волу и да пешаче да се возе том калдрмом пре него ли обичном.

С тога дакле ваља напустити то уверење да је макадам рђав и да ми можемо нешто натерати да толике просторије прави калдрмом обичном која тако честе оправке потребује и квари много код трамваја.

Оп вели да ће да направи сталну добру калдрму. То је рачун господо. С тога вас молим, кад хоћемо да радимо какав посао, треба да га радимо солидно. Још нешто. Код наше калдрме од ломњеног камена кад прођу теретна кола камен се расклимати па често и испадне. Код трамвајских линија он мора да утврди, а то је баш нама потребно. Не треба ми томе да се противимо.

Ј. Петковић. Ја имам баш макадам поред моје кафане. Добро је начињен и ја ипак кад би могао ја би диго и на место њега поставио калдрму. Никако не може да се држи чисто. И кад је суво време опда је прашина, а ако посыпаш водом оно блато, и непрестано излазе каменчићи тако да ћу га чишћењем цео доћи.

Р. Драговић. Ја би имао да кажем на говор г. председник, да је он лепо објаснио, шта је калдрма, само је у његовом говору пала једна реч као да се овде за инат пеприма макадам. Држим да нико овде не седи да тера инат, него да каже по свом убеђењу.

Председник. Ја се ограђујем од тога и велим да та нисам мислио.

И. Цветановић. Мало пре је речено, да сам ја казао, да ће калдрма скупље да кошта него макадам. Ја сам истина то казао, али сам то казао због смрада и блага итд. Ако он хоће да направи макадам као што је у Пешти онда је боље да направи од смоле и тако му можемо дозволити. Овај макадам као што га имамо нећу никад дозволити, јер то и није макадам.

А. Шток. Макадам се употребљује и у другим великим европским варошима. Ја знам у Минхену. Тамо је $\frac{1}{3}$ пута од макадама.

С. Чајевић. Г. Шток неможе никад да казати, да се од макадама мање прави прашина него од калдрме. Кад он наводи на пример Минхен, онда ја му наводим Беч.

У Н В Ако је предузимачу стало до лене вожње, онда нека метне асфалт или бетон.

А. Шток. За макадам је обvezан да полива, а за калдрму није, и тако преће бити прашине на калдрми где се неполива, него по макадаму где се увек полива.

М. Капетановић. Ја тражим да се ова ствар сврши. Само ћу да опоменем господу на ово: да ће он обржавати чистоту боље него што сад ми радимо, а ако то не би учинио ми ћемо онда њега за врат. Ви се сећате какве су сграшне казни у уговору, па ако не врши како треба ми ћемо га казнити без сажалења. Односно прашине он каже, да ће доиста удесити кола, која увек поливају, а блато ће скидати.

Н. Р. Поповић. Обично се дешава да по нека ствар у одбору има таку судбину, да буде у одбору одбијена без икаквих разлога. Такву исту судбину има и овај концесионар трамваја. Ја ћу само да потсетим одбор на ово: Колико је било мука при прављењу уговора за трамвај и колико кад је говорено у начелу о трамвају и колико ево сад око ове тачке коју концесионар тражи да испод шина трамвајских буде макадам. Кад се предузимач обвезује, да макадам чисти и полива, онда нема бојазни да ће бити прашине и нечистоће. Кад би београдске улице биле тако чисто да би само тај макадам чинио прашину и нечистоћу онда би ја противницима казао да имају право, него не допуштају да испод шина буде макадам, али кад се зна да пасави прашина толико година и то не што има макадама него што не чистимо улице, онда овде о прашини не може бити ни речи због чега би и овако лену установио опда напустили. Као год што има прашине од макадама кад се не чисти тако исто има прашине и од калдрме кад се не чисти ма била она и коцкаста. За то је доказ Дубровачка улица. Обе стране олуке затрпане су прашином. Кад се оваки услов ставља за поливање макадама ми ћемо се доцније уверити, да ће он бити бољи од калдрме. Неки су чак напоменули, да ће нам трошити воду, па лепо, ако троши он ће то платити. С тога ја мислим да су разлоги, изнети против комисијског мишлења тако мали а немају ни техничких разлога, да не треба на њих се ни обазирати. Они се ухватили само за прашину па једнако вичу, прашина прашина и пешта друго.

Навод Петковића, да увек бива благо кад год се макадам залије, даје очевидног доказа, да он никад исти и нечисти и за то и јесте блато, кад прашину полива.

М. Велизарић. Многи од господе који су говорили против макадама веле да недовољавају да се мења уговор; а неће да разуму баш то, да се овде не дира у уговор, него се хоће да по уговору регулише систем трасе да би се по томе могао саставити план за пругу.

М. Велизарић. Овај предлог иде у корист општице, јер кад се неби одобрио макадам, онда би општина морала о своме трошку да калдршише сву површину улице куда трамвај пролази а то би изнело преко 90.000 дин. Ако пак одобримо макадам општина уштеђује 90.000 дин. јер би се макадам правио о трошку трамвајског друштва.

Цветковић вели да концесионар тражи макадам за то што је одржавање истог по концесионара јефтиније. Ама, господо, ако је јефтинији за концесионара биће доцније јефтинији и за општину кад преће трамвај

у општицу својину а и сада јер не би морала да чини годиши издатак за калдрмишење. Што се тиче прашине ми ћемо је и без тога имати довољно и у краљ Милановој и у Васиној улици, јер она не долази од саме калдрме него се доноси са друма Топчидерског и са свих страна где нема калдрме. Па и коцкаста а и обична калдрма да ће доста прашине и више него макадам за то, што између поједињих каменова има доста бразда испуњених песком и прашином који ветар диже као и са макадама.

М. Јанковић. Ја имам самода напоменем то да се и из говора г. Капетановићевог види да ће да буде прашине. Јер кад је не би било на што би концесионар казао да ће он понети на колима воду којом ће да полива линију?

Г. Никола Поповић вели да против захтева концесионарних није чуо никаквих техничких разлога. То је истина. Али ми говоримо иначе како јесте а што нисмо техничари то није наша кривица. За што нису бирани техничари ако и обична памет не може овде да буде довољна? Ми чинимо што мислимо да треба и треба још боље очи да отварамо те да нам с правом не кажу да је ово луда кућа, будале и тд. како већ неки из пакосни брбљају по чаршији.

Ако дакле може бити без прашине да дозволимо, ако не може онда нека он чини како и хоћемо и како треба.

М. Капетановић. Концесионар пристаје да увек замени макадам коцком чим ми у којој улици направимо коцкасту калдрму. То је доста и треба му дозволити да има макадам онде где није коцкаста калдрма.

М. Јовановић. Мени се чини да је се више него што треба говорило о овоме питању. Нека господа сматрала су за дужност да и по 5 пута говоре о овоме ма да су и у два пута могли свршити.

Ја кад погледам на план Београда куда има проћи трамвајска траса, увиђам да ћемо великим већином имати коцкасту калдрму, само линија до Топчидера, гробља, и тд. биће без, ње са тога мислим да нема те бојазни коју господа наводе да ће бити велике прашине итд. У свим улицама које су насељене и живље саобраћајем, биће коцкасте калдрме ако не одма а оно доцније а човек је пристао да одма удари и сам коцке чим ми калдрму обичну заменимо коцкастом. У осталом он је пристао и да полива улице где трамвај пролази и уколико он захвата те нема отуда бојазни од прашине.

С тога требало би једном решити ствар — прно или бело те да се више не отеже.

С. Чадживић. Да одговорим прво г. Поповићу који рече да су разлоги против захтева концесионара мизерни пиштави! Господо, мислигите ли ви да је нама све једно ако имамо улицу калдрмисану коцкастим каменом, обичним ломњеним или макадамом? Ја држим да није све једно имати покривену улицу једном сталном компактном масом, или масом од најситнијих камених делова и прашине. И кад се држи да је макадам тако штедљив а без мане, зашто се не би улице у опште правила шњиме? Истина је да је за које бољи макадам, али за људе не и да се он брзо квари и образује слој слата или прашине — неће нико спорити. Дакле ту нема мизерних разлога.

Но како овим својим захтевом концесионар покушава да допуни уговор у своју

корист, то је сад згодан моменат да и ми поправимо један став у уговору који говори о праву концесионаревом да поси и тегете трамвајем. То је тако важна ствар да би је требало изоставити и кад концесионар тражи измену у овоме тражимо је и ми у томе.

Г. Никола се радује што су вели, установљене многе ствари, а ја велим: камо среће да нису јер би ми финансијски много боље стајали. С тога ваља од сад отврати аргусове очи те да се после не чешемо иза ушију и са тога ни један искрен разлог не може бити ни излишан ни мизеран вако г. Никола рече.

Љ. Јовановић. Ја мислим да је боље да ово не дозволимо него да после дајемо на лекове и апотеке кад нам пород, услед прашине и нечистоће буде јектичав.

И. Цветановић. Кад овај концесионар по речима г. Капетановића хоће да нам пешко добро учини, онда нека начини пут сав од бетона па да му кажемо фала.

Ј. Петковић. Што каже г. Поповић да ми нисмо чистили пред кућама па смо за то имали прашине, то не стоји: Не. Ми смо у ратарској улици имали макадам али смо га заменили калдрмом јер се нисмо могли да курталишемо прашине. И са тога ја не дам да он квари калдрму па да удара макадам.

Н. Р. Поповић. Ово што каже Петковић: у нашој ратарској улици био је макадам и ми смо гледали да га се курталишемо, то верујем, али мислим да је то био макадам од ташмајданског камена. Је ли тако? (јесте! смех!) Дакле то није био макадам. То је једно. Друго: овај исти одбор дозволио је да буде макадам у више улица: у Душановој, у кнез Милошевој и другима; овај одбор оставља макадам у путу ка гробљу, па шта би сметало да га и овде дозволи кад предузимач хоће да га полива и држи чисто тако да можемо њиме бити потпуно задовољни.

М. Калетановић. Могао би још ово рећи, Кроз васину улицу — ту је коцка, дакле ту неће доћи макадам; кроз Душанову улицу, ту је и сада макадам — даље линијом Топчидерском и ту је већ макадам — па жељезничким путем — кроз бочаревску ул., ту ће бити макадам — а кад и сад тако стоји са макадамом онда не треба ни говорити даље о овој ствари.

Председник. Ја ћу ставити па гласање и то овако. Ко је за извештај комисије гласаће за, а које за мишљење мањине гласаће против. (Наславја гласање) Почне, по реду како су одборници записани у протоколу гласали су овако: 1, 2, 3, 5, 6, 7, 11, и 18, за, а 4, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20 и 21, против)

Гласало је 13 одборника против а 8 за и тако усвојено је мишљење мањине да се неусвоји макадам.

М. Капетановић. После оваког решења сигурно неће бити трамваја,

Председник. Немојте се радовати ни ви који сте против ни ви који сте за, кад се овако дешава.

М. Капетановић. Г. председниче изнесите онај акт о балканској улици.

Председник. Односно тога могу вам казати, да су излазиле комисије и од министарства и од одбора и на послетку се сагласиле на нешто средње и то је министарства упраћао у нивелациони план. Сад

је то министар грађевине спровео мин. унут. дела, а овј пама као надлежним на усвојење. Изволте чути писмо министрово. (Секретар прочита)

Илија Цветановић. Ја се сећам како је у први мах било решено за балканску ул. — После се почело да ради и почело се одмах говорити по вароши да Вулковић и Бранковић неће дати да се то изврши јер им се квари кућа, и министар и општина иду им на руку. Због тога је улица застала с радом, па се сад види, да је истина што се говори. Кад је дакле њима учињено по вољи онда треба и свима.

М. Капетановић. Немојте давати ником савете кад незнate како је ишла ствар.

Милутин Марковић. Ми смо и раније говорили о овој ствари и одредили смо комисију да извиди ову ствар са нарочитом изјавом, да линију не мења никако, сем ако се погрешка деси која се мора исправити. По првој нивелацији чудим се како је могло бити онако уређено да су изашли басамаца. По другој нивелацији видимо да се отишlo у другу крајност.

Сад је у улици нивелациони линија добро изведена и може се саобраћају олакшати. У овоме раду није се гледало ко ће се помоћи, дали Вулковић и Бранковић или неко други. Сад су се у овоме сви грађани сложили и задовољили и више неће бити тегобе ни за кога.

Стеван Чачевић. Ја имам само то да кажем, да је нивелација коју сам ја правио измењена. Нивелацију у балканској улици изменио је грађански савет. Ваља разликовати нивелациони план од нивеласте. Ја сам предложио једно а то је прошло кроз тех. комисију после министру грађевине кроз тех. одбор, па опда у грађевински савет. Ја сам удесио да се ублажи пад, а после је изменено и улица је постала саобраћајна за тешке терете. Сад смо нас осморица изменили и удесили како је најбоље.

Председник. Више нема пријављених говорника.

Усвајали одбор овако по овом акту? (Усваја).

Седница је закључена.

Састанак овај трајао је до 10 часова по подне.

дражан 17. Јуна 1891 год.

Председник. Састанак је отворен. Молим вас саслушајте протокол последњег састанка. (Секретар прочита) Усвајали одбор састав протокола? (усваја)

Марко Велизарић. Имам једно питање.

Познато је да се приход од такса за преглед проститутака дели на три дела, један добија болница, други добија општина, а трећи лекар.

Чуо сам, да приход од тога што припада општини и болници није предат општини, већ стоји код самих лекара. Тада приход износи преко 3—5 хиљада динара. Држим да не би требало да се толико дugo задржава рачун од тога прихода, него да се нареди: да свакад после сваког свршеног прегледа, приход што припада општини и болници преда општинском суду, да га по закону распореди и пошље коме припада. С тога би молио председника да ми каже, да ли је заиста тако, па ако је, онда да гледа да се та ствар што пре регулише.

Председник. Могу вам казати, да ја још писам по томе упознат, но спремићу се да у идућој седници одговорим. (Прима се)

С. Милићевић Данас сам био у једној комисији, па радећи тамо приметио сам, да је Јован Буковић заузео пут један општински. То треба да се извиди.

Друго. Заузео је општинску јаругу. Сви људи и љемије ондашње тврде, да је то било општинско земљиште. На сред јаруге направио је обор и заузео воду и одатле ову пушта те трује и осталу воду која служи за другу стоку.

Молио би, да се изbere једна комисија да види, како је он могао да присвоји општинско имање.

Димитрије Најдановић. И мени је познато, да је заградио то земљиште као своју својину, али да ли је то његово или није то незнам.

Јован Петковић. Има 10 година, како је он купио то место и од кад га је купио заградио га је и да је његово има и решење. Више је комисија излазило и налазило су да је то земљиште општинско. Слајем се са мишљењем г. Симе, да се изbere комисија.

Коста П. Михајловић. Да се одреди комисија и да грахи од њега тапију.

Милутин Марковић. Ја мислим да овде није потребна комисија. То све може да изводи општински суд, па да реферише одбору, и кад се то изврши, опла ће се видити треба ли комисија или не треба.

М. Капетановић. Добро би било да ту присуствује и општински инжињер, и кад неко покаже тапију да му се одмах премери земљиште и онда ће видети одговарали тапији.

А. Одавић. Како сам ја сазнао, тај заузимач нема мере земљишта, него у тапији стоји измену комисије тога и тога

Председник. Усвајали одбор да суд ово са инжињером изводи (усваја)

Сад прелезимо на дневни ред.

На дневном реду има више хитних предмета који чекају за решење одборско. Међу тим стварима ја сматрам за своју дужност да вам изнесем по други пут на решење извештај комисије одређене за трамвај.

На основу општинског закона, нарочито чл. 46. овлашћен је председник да по други пут износи на решење предмет, ако би се ранијим решењем скодило интересима општине и државе и да га у одбору расветли како би се добило друго решење.

Ово питање трамвајско држим да је такве природе да треба да се реши по други пут у одбору: може ли предузимач употребити макадам онде где ће трамвај пролазити, јер ако би се то одбило, оптетили би се општински интереси, пошто је доста око тога послана рађено и ако се не би ово усвојило, све би то пропало.

Комисија је то питање довољно објаснила у своме извештају. Она је већином гласова нашла, да се предузимачима може дозволити употреба макадама измену тима само улицама у којима је калдрма од обичног лоуљеног камена а гдје је коцкаста калдрма ту да се не одобри, већ да ту остану коцке међу шинама. У том мишљењу већине има и мишљење мањине која хоће свуда камен, а не одобрава макадам.

Налазим да би ваљало ово мишљење већине још један пут проучити и усвојити га због тога, што општина има много по-

лова и много задатака да изврши, па је потребно да се трамвај што пре одпочне.

Међутим односно онога мишљења, које се овде у одбору појавило, да је макадам шкодљив по здравље, ја сам се и о томе постарао, да се и оно боље расветли, па сам то питање изнео лекарима на оцену и они су поднели своје мишљење и слажу се с оним, што је већина комисије казала. Изволте чути мишљење лекара. (Секретар чита —

Ја сам ово мишљење лекара тражио с тога, да се одклони бојазн, да ће макадам правити прашину и блато. Молим вас да сада о томе говоримо.

Сима Милић. Ако правимо макадам као што се досад правио, онда мислим да се тај санитетски извештај не може усвојити. А ако се направи друкче што код нас нема и да буде добар онда се немамо чега бојати од макадама.

Б. Новаковић. Ја не схваћам смисао овога члана законског као председник. По њему ја разумем други случај а не интересе који су по речима председниковим могу крњити донесеном одлуком прошлог састанка. Овај члан говори о позитивним случајевима, дакле кад се рони, кад се штети интерес општински, а не кад се замишља да се може крњити неки интерес, о коме се не зна да ли ће га бити и о коме је на прошлим седницама вођена дебата, те таква одлука допешена. Кад би смо усвојили овакав преседанс, но коме би једна седница мењала већ свршена решења друге, то би нас одвело врло далеко и ја на то не бих могао пристати.

Председник. Овде је, како ја ствар схватајам, начелно питање о томе: може ли председник да изнесе по други пут једно питање на решење кад је оно већ решено? Г. Ђока сматра да не може а ја ћу прочитати члан закона који, чини ми се, говори против његовога, а за то је глађиште. У чл. 46 закона о општинама стоји: „Председник суда извршује решења одбора. У случају ако нађе да решења општинског одбора врећају који општински или државни интерес, он може задржати од извршења и враћа их одбору на нови претрес показујући му узроке за што се не могу извршити.“ Сад долази друго питање, питање о томе да ли се нашим решењем крње интереси општине? Ја мислим да се крње тим пре што је у општинском одбору највише ударано на један појав који ће, мислило се, бити опасан по здравље, што је се ударавало на рђав утицај прашине, што стручна лица не налазе. Дакле јасно је да је донето решење на погрешној предпоставци и да га у интересу здравља треба изменити. Дакле да макадам неће бити убитачан за здраље ја сам поверио једној лекарској комисији и она је казала да ломљена калдрма, што се тога тиче, не стоји тако како је владало први пут мишљење. И то је важно мишљење било за мене побуда, да вам ствар изнесем по нова на решење јер мислим да неће нико тврдити да о здравственим интересима не треба водити бригу.

К. Главинић. Г. Милићевић је говорио о макадаму као да ће га општина градити а то не стоји него ће га правити предузимач трамваја. Он узима на себе да га направи да буде добар а дужност је општине да предузимача натера и веже да он одржава макадам у таквоме стању да не буде прашине ни блата. У осталом ја

сам уверен да ћемо увек више блата и прашине имати свуда где ми будемо водили старање о чистоћи него где то буде чинио предузимач. Он ће то чинити у своме интересу; интерес ће да га гони на одржавање чистоте. Општина ако почне да чисти чиниће то једанпут а они могу и по два и по три пута на дан да чисте.

Дакле што се тиче здравственог гледишта ту не може бити штете никакве, међутим будма је лакше да поставе транвај преко мадакама, пошто је незгодочо удесити калдрму од ломљеног камена између шина. Њих па то гони њихов интерес али се тим не креће ни општински као што вам је комисија изјавила. Најзад, дозволте ми, господо, да вас упитам: за што одређујете стручне комисије кад им миња не вермате. Боле је и неодређивати их, него ствари одма решавати у одбору без миња, јер то значи изазвати комисију да се бакће и лупа главу па одбацити јој то мпење.

Јов. Петковић. Ја налазим да је ствар једном решена и да не треба више да се решава. Ја знам да не може мити божег макадама него што је онај за ново гробље па и он није без прашине кад је суши и блато кад је кишно. Ја би, кад би се могло, због тога све путове калдрмисао

Д. Најдановић. Г. Петковић греши кад замишља да ће бити после нечistoće као и сад. То бити неће јер ће концесионар да чисти своју пругу.

Б. Новаковић. Овај члан 46 закона о општинама разуме само позитивна решења а не и она негативне природе. Само у таквом случају кад би се позитивно решење косило са законом и интересима општинским; могло би се обуставити од извршења а овде је решење негативне природе и нема шта да се извршује, по томе нема примене овога чл. 46.

М. Карапетановић. И ако писам правник мислим да одговорим на тумачење чл. 46. од стране г. Новаковића. Он вели да је ово решење негативне природе и да се тиме не креће никакви интереси општински. А ја мислим да се креће. И председник је казао да су то здравствени интереси, здравље које се штети. Санитетска комисија дала је мишљење противно прешлом схватању одборске већине; то је један обзир; а други је новчани обзир са кога би смо трбали да изменемо ово решење.

Ако дозволимо ово што концесионар, односно компанија тражи, ми ћемо имати око 40 — 50000 дин. уштеде па калдрми коју ће он правити о своме трошку иначе би и то општина морала правити и платити.

И зар и при свем том некоме није јасно да би се прошлом одлуком крњили интереси општине?

То је једно. Друго: комисија има да поднесе још нешто што није имала при руци кад је писала реферат. То су ови планови који су данас од концесионара стигли из Париза. Из њих се јасно види: да је на три места у Француској овакав трамвај са мадакамом подигнут.

Дакле ово није ништа ново него онако како је у Француској и кад Французи могу да приме макадам, може и одбор београдске општине да га прими за Београд и то само за оне улице ди нема коцкасте калдрме.

Да вас уверим, да ово није наше лично мишљење, него мишљење које је и на згради, ево видите.

Ф. Васиљевић. Председник има на уму интересе општинске у томе, што би ми морали правити калдрму међу шинама о свом трошку, а овако ће сам предузимач направити макадам о свом трошку и урек ће неговати и чистити. Због тога смо ми и одобрили да се употреби макадам — и сад треба одбор сасвим да одобри.

(наст. више се)

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашле су из штампе књиге: „Облици својине у нашој историји средњега века, од Владислава Рибникара, и „Биографија и државничка радња Вука Бранковића и Милоша Обилића“ од Ж. М. Романовића.

Цена је свакој један динар.

Обе су ове књиге награђене од општ. Београдске видовданском наградом према оцени академског савета Велике Школе као ваљене и корисне књиге.

Штампане су о трошку општине Београдске и могу се добити у свима књижарама.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

a) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·20 д.
b) За неуздан шпархерд	0·20 ,
c) За уздан	0·40 ,
d) За велики уздан шпархерд у гостионици	0·50 ,
e) За чишћење димњака од два спрата	0·20 ,
f) За чишћење простог димњака	0·10 ,
g) За чишћење чункова до 2 и по метра уједно са пећима	0·10 ,
h) За чишћење чункова од 2 и по метра на уједно са више пећима	0·20 ,
i) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·75 ,

II. ИЗВОЖЕЊЕ ЂУВРЕТА:

a) За собу и кујну или мању дућан са собом	0·20 д.
b) 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом	0·60 ,
c) 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале	1·00 ,

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

a) Од кубног метра	12·00 д.
b) Од акова	0·60 :

IV. ГРОВАРИНА:

a) Гроб за дечу	7 дин.
b) Гроб за одрасле	1 "
c) Мала гробница	555·2 д.
d) Велика гробница III реда	998·39 д.
e) Велика гробница II реда	1099·32 д.
f) Велика гробница I реда	1684·57 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА

a) Мртвачка кола стара са 2 коња	12·90 д.
b) Мртвачка кола са анђелима са два коња	4·90 д.
c) Мртвачка кола нова са 2 коња	36·90 ,
d) Мртвачка кола нова са 4 коња	72·90 ,

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

a) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до	5 д.
b) За свирање са певањем вешчака од 1 концерта	5
c) За свирање аженског (оркестр) Дамен-Капеле	20,

II.

- a) За 1 игранку у локал I-ог реда 15·,
- b) За 1 игранку у локал II-ог реда 10·,
- v) За 1 игранку у локал III-ог реда >

III.

- a) За панораму на дан 5—10 д.
- b) За разне представе и показивање вештина, невно 10—50 „
- v) За менажерије и музеуме 5—15 „
- d) Циркус од представе 10—20 „
- e) За забаве „Тинга-Тант“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50— ,

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општински Суд засебно.

V.

За воду на савкој пумпи.

- a) Буре од 3 акова 00·5 дин.
- b) Буре од 6 акова 00·10 „
- v) Буре од 9 акова 00·15 „

ТЕЖИНА КИЛОГР.	ЧЕГА	100 к. просечна цена дин.
745	Брашна пшенична	—
8 42 157	Брашна кукурузна	—
52879	Пшенице	16·50
171.216	Кукуруза	12—
690.15	Ражи	16·50
40.755	Јечма нова	11—
4.445	Овса	10·40
7.854	Пасуља	25—
2.312	Кромпира нова	11—
4.211	Арнаџика	20—
81	Црна лука	11—
39.618	Бела лука	42·50
61.045	Шљива сувих	27·50
1074	Круши раз, воћа	22—
11.122	Јабука	—
2.679	Ораја	35—
613	Грожђа	40—
103.570	Воће разно	—
4.240	Сочива	—
371	Сира	100—
5·183	Кајмака	145—
7.562	Сена	5·50
10.000	Сламе	2·50
51.230	Масти	130—
4·698	Рибе фришке	—
170.285	Свиња дебелих	85—
31.500	Сува меса	—
81.16	Меса говеђа сиров.	—
204	Длаке говеђе	—
	Црева урађена	—
	Костију	—
	Кудеље	—
	Коже раз	—
	Цемента	—
	Катрана	—
	Креча	3·40
	Бумура дрвена	8—
	Угљена камена	—
	Камено разно	—
	Дрвенарије разне	—
	Вина	44—
	Ракије комове меке	—
	шљивове меке	60—